

SZARVASI ÚJSÁG.

Hetilap, a társadalom, közgazdaság és irodalom köréből.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 5 frt. — kr.
Félévre 2 frt. 50 kr.
Negyedévre 1 frt. 25 kr.

Egyes szám ára 10 kr.

MEGJELENIK:

hetenként egyszer, vasárnap.

Az előfizetési pénzek, úgy a lap szellemi részét
illető közlemények a szerkesztőhöz Szarvasra
címezendők.

A nyilt-térben minden garmondsor díja 20 kr.

HIRDETÉSI DÍJ:

Minden egyes szó után 100 szóig 2 kr.
Azontúl 1,

Kiemelt, díszbetűk s körzettel ellátott hirdetésekért termérték szerint, minden négyszög centiméter után 3 kr. számítottatik. — Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik. Hirdetések az Árpád, irodalmi és nyomdai intézetbe küldendők.

A socialis kérdés hazánkban.

Egy Festetich Georgicont, egy Széchenyi tudományos akadémiát, egy Zichy országos iparkiallitást létesített.

Az a régi Festetich százados foglalkozásunk tervszerűbb, hatásosabb, productivebbé tételének érezte szükségét s felállítá a gazdasági tanintézetet Keszthelyen; arról kívánt gondoskodni, hogy ki ne fogyjunk a jó kenyérből. A modern Széchenyi azt óhajtá, hogy e kenyérből ne csak azoknak jusson, kik maguk törik a földet, takarják a vetést, de azoknak is kik a nemzeti tudomány és művelődés munkálatában a magyart megtartják magyarnak s a lelket léleknek. Az első a legrégebb, legáltalánosabb és legköznapiasb; a második a nemzetek történetében csak később, csak kevesek által, csak hivatásból üzhető foglalkozásnak nyújtott támogatást. S most fellépett a harmadik, ki e két irány egyesítésének, a régebbi és az újabb, a testi és szellemi, a köznapi és az emelkedettebb munka közvetítőjének, a legújabb és legtartalmasabb ugynevezett termelési műveletnek nyújtja a pálmát.

E harmadik jelentőségteljes férfiú: gr. Zichy Jenő; e harmadik fontos munkanem: az ipar.

Mindhárom szolgálat -- nem egyes elkülönzött tényeket, de mind megannyi kiható nemzeti mozgalmakat képviselve — a hazáé volt, mindhárom főrangutól eredt. — S ebből sok a következtetni való!

Létrehozásukhoz kétfő volt szükséges: hazafiság és gazdagság. — S hogy mindkettőt megtaláltuk ugyanazon egyeneknél, egyesítve, a magyar állam szerencséje. Ez arra vall, hogy életképes társadalmunk van. Arra, hogy mágnásaink nem szűkölködnek honfiai érzelmek nélkül, mi áldozatkészségüket túl a nemes passzió — honfitényynyé minősíti.

Ennek egyenes folyománya fenn az, hogy céltudatos szellem vezérli gyakorlati tette azokat, kiket

ennek híjában hiu és költséges játszadozásra vinne az unalom, kivétvén őket előbb ősi erényeik, azután ősi . . . hirtokaikból. — A felsőbb osztály e három tagja által bebizonyítá, hogy ők egészben a nemzet munkásai.

Mi ennek hatása lefelé?

A társadalmi forradalom ez idő szerinti lehetetlensége.

Nem azt akarom ezzel mondani, hogy a tőke és munka antagonismusa förendünk e ténykedése folytán nálunk már meg volna szüntelve, még kevésbé, hogy a nagy mérvben alkalmazásba vett indirect adórendszer igazságtalanságán ez által segítve lehetne, — vagy bármimemű kárpótlást képviselne a munkások és szegényeknek politikai jogaikban szenvedett megrovíditések tekintetében. Szóval hogy ezáltal a gazdag és szegény emberi méltósága egy fogalomná vált volna. Nem. E mellett az egyenlőség eszméje még érvényesítésre vár. Csupán azt jelzem, hogy a fent hivatott körülmények által e reformokhoz a békés fejlődés lehetősége van nálunk biztosítva, és sem a commune vértörvényszéke, sem a nihilismus titokzatos keze, sem az elkeseredett összeesküvők csoportjai nem szerepelhetnek hazánkban a társadalom jelenlegi közérzűlete mellett ez eszmék megtestesítőiként. Ennek lehetősége egyelőre nem áll fenn.

S mágnásaink ennek tudatában vannak. Zichy gróf bátran mutathatta be a proletár osztályok és szegény munkásoknak a módos emberek kényelmének szolgálatára álló eszközöket, a könnyű élet, buja pihenés, vágyra, irigylésre ingerlő segédzereit a pompa és művészi káprázat ezernemű alakzatai közepette. — Az a két ezer forintos nyoszolya művészi faragványai, csodálatos technikára mutató betétei, szép mennyezete s redőzetével, — az az óriás hordó gyö-

nyörű czirádaival, a leleményesen készült remekművű kocsik s az emberi kényelem s úri életmód szolgálatába szegődött ipar még számtalan termékei, miknek szemlélete más körülmények között nem a buzdító verseny, de a léha fitogtatás hatását szülve a gazdagok iránti irigy gyűlölséget ébreszt vala a szegény földműves, tengődő iparos lelkiületében; a kiállítás is a communistikus eszmék terjesztésére igen kínálkozó alkalommá tévén, főrendűink e kívánatos szereplése által csak egészséges következményeket produkál. Hogy is lehetne azoktól valamit megirigyelni, kik eddigelő első sorban voltak láthatók ott, hol vért és pénzt kellett áldozni haza, társadalom és közjólétért. Mánást tisztel a nemzet elsőrendű vértanújában, nemzetgazdasági haladása vezérei, tudósai közt.

E jelenségektől hatásukat megtagadni nem lehet. A történet folyamán szülemlett közérzület a jelen mérséklő ereje.

De ezután újabb kérdés merül fel.

Meddig képeznek vagy képezhetnek főrendűink jelzett buzgó törekvései elegendő biztosítékot a társadalmi forradalom lehetetlensége ellenében? Örök-időkre-e, vagy csak egy ideig?

Erre is válaszolunk, még pedig az utóbbival.

Míg a nemzet jelentékeny része vagy egyenesen a mez-gazdaság körül maradt, vagy felhaladt az

egyetemig, hogy a különösen kedvelt jogászévek leltével gazdaszszá legyen; míg tehát csekély számmal voltak azok, kik a belföldi verseny hiányában ennek emelő hatásától megkimélve és idejük javát mezei gazdálkodással töltve, inkább csak névleg mint tényleg képviselték az iparos osztályt, nem lehetett szó nálunk igazi munkás-kérdésről. Hiszen ha az utóbbi évek megpróbáltatásai közben jólétük s megélhetési föltételeik megszerzése tekintetében fogatkozást, itt-ott nyomort szenvedtek is iparosaink, mint-hogy csekély létszámuk s szervezetlen állapotuknál fogva nem képviseltek hatalmat: elegendő volt a történet során megerősödött erkölcsi érzet, a szellemi és vagyoni előkelőség nemes magaviselete által létrehozott kegyelet és elragadtatás arra nézve, hogy vagy honfitársaikkal szemben tartózkodjanak a válságos harc bevezetésétől, radikális tények, rázkódtató küzdelmekről. — Most azonban változtak az idők.

BELLARMIN.

(Folyt. köv.)

CSARNOK.

Az Arrogante ünnepély.

— Aug. 20. —

Gyönyörű idő kedvezett az ünnepélynek, mely a legimpozánsabb tüntetések egyike volt

T Á R S A G

A matróz hitvese. *)

MATROZZAT ül a pusztá szirtfokon.

Az Oceant vizsgálja mereven.

Barát nem háborítja, se rokon.

Míg lelke tova száll a tengeren.

Mindegyre vár és könyje egyre hull,

Reményeit a kétség tépi szét,

Labanal kis fia gondatlanul

Meri kagylóval a tenger vizét.

A férjét várja, — nem vár kincseket;

Fillériből kenyérre jó ha jut.

Nem vár a közmatroztól egyebet,

Csak őt magát ha briggje révbe fut;

Csak egy könyűt, mit az öröm fakaszt;

Csak egy csókot, mi lelkét hozza meg . . .

S a dusnak hagyja, megsóhajtalan, azt,

Miért a kalmár vihartól remeg.

Vár . . . vár soká . . . de mind hiába vár! . . .

Nem tér meg ő, a messze költözött . . .

A viz sima, üres a láthatár . . .

Csak egy sirály leng a hullám között

Az asszony arcza erre fölragyog . . .

Fél-órületben felsikolt: hajó!

A gyermek hallja és szintén gagyog;

Hajó! . . . A szirt is vissza zeng: hajó! . . .

Ölébe kapja játszó kis fiát.

A szirtfokról a révbe lerohan.

Megszánja mind, ki hallja, hogy kiált

„Hajót“ a megbomlott beldogtalan.

Kit ő óhajt, kit lelke visszavar,

Őt várja az, a tenger mélyiben . . .

Elsülyedett . . . mindenki tudja már,

Csak ő nem tudja: férje hol pihen!

És egyre vár a pusztá szirtfokon;

S az Oceánt vizsgálja mereven.

Barát nem háborítja, sem rokon, —

Míg lelke tova száll a tengeren.

Mindegyre vár és könyje egyre hull,

Reményeit a kétség tépi szét.

Lábanál kis fia gondatlanul

Meri kagylóval a tenger vizét.

*) Jegyzet. Erdélyi Bélának ezen sikerült költeményét, melyet Helvey Laura kedvelt művésznőnk nagy tetszés közt szavalta az „Arrogante“ ünnepélyen, bátrak vagyunk a t. közönségnek bemutatni.

Legalább is tizenöt ezerre tehető a közönség száma, mely az ünnepélyben részt vett. Már d. u. 5 órakor a gőzhajótársulatnak kiosztott tizezer jegy mind elfogyott és a boltokban is csak itt-ott lehetett még jegyet kapni. A gőzhajó állomásoknál már rendes jegyeket árúsítottak forintjával.

Midőn a francia vendégek a szigetre érkeztek, a sok ezernyi közönség sűrű tömegekben vette őket körül, és a rokonszenv legzajosabb tüntetéseivel fogadta.

A vendégek először az alsó vendéglő melletti zenekari állványhoz mentek, hol a százhusz zenész a Marseillaiset kezdte rá. A tapsvihár, az éljenzaj szünni nem akart és frenetikussá vált, midőn a zenekarok a Rákóczyt kezdték játszani. A francia vendégeket körül fogták, kendőket lobogtattak, kalapokat emelgettek, éljeneztek, tapsoltak nekik.

Az ünnepély következő mozzanata, a *monstre hangverseny* újabb tüntetésekre nyújtott alkalmat.

A főhercegi lak melletti nagy rét volt a hangverseny színhelye. Itt Ertl, a sziget felügyelője üdvözölte a vendégeket József főherceg nevében, ki sajnálkozását fejeztette ki, hogy személyesen nem üdvözölheti őket.

A vendégek számára két széksor volt fenntartva; ott foglaltak helyet a bizottsági tagok is, továbbá Tisza Lajos Szeged kir. biztosa, ki a vendégek előtt a szegediek hálaérzelmeit fejezte ki a francziák iránt, továbbá gróf Szapáry Gyula pénzügyminiszter, Türr tábornok és neje, utóbb báró Edelsheim-Gyula y főhadparancsnok, Gammel és Fehérváry tábornokok kíséretében, Ivánka Imre és neje, Harkányi Frigyes és mindazok, kik a Neptunon voltak.

A *monstre*-hangverseny a Marseillaise-el kezdődött.

Midőn a 220 zenész a francia csatadal első ütemeit kezdte, az ezrekre menő közönség frenetikus tapsokba tört ki és a lelkesedés minden jeleivel tódult a vendégek fele. A

Marseillaiset a szünni nem akaró tapsok folytán ismételni kellett. A közönség harmadszor is akarta hallani a Marseillaiset, de ekkor Káldy karmester odament az emelvényhez és a Rákóczyt játszatta.

Most meg a francia vendégek jöttek extázisba; felkeltek és a meglátottság legélénkebb jeleivel üdvözölték a közönséget; a sok ezernyi kéz tapsai, a nagy térséget ellepő óriási tömeg harsány éljenei valóban megkapó kíséretet képeztek a hatalmas zeneműhöz, melyet természetesen szintén ismételtettek.

Ezután a Massanet-Szabady-induló következett, mely ropant hatást keltett.

A jelenlevő Szabadyt elhalmozták ovacziókkal és a darabot ismételtették.

Előadták még a Coppelia-keringőt és Gounod Faust indulót; mindkettőt szünni nem akaró tapsok közt.

Az ünnepély ezután oly sokoldalú lett, hogy lefolyását alig lehetett rendszeresen követni. A közönség megoszolt. A zenekarok külön külön játszottak a sziget egyes pontjain és mindegyiknek, a cigánybandáknak meg természetesen nem kevésbé, akadt óriási hallgatóságuk.

Legjelentékenyebb volt a csoportosulás a romok közt; az árnyas lugasokban, a hűvös mohlepte rejtekekben számtalan, festői csoport telepedett e és várta a kürt zenét, mely fél nyolczkor kezdődött. Stoiber, Drescher, Mink és Nagy urak adták e hangversenyt és a kürtzene a bengáli fenynyel hűvössé varázsolt romok közt feledhetetlen regényes jelenetet képezett: mely a legélénkebb bámulatra ragadta, elvarázsolta a közönséget.

Este nyolcz órakor a sziget egyszerre hűvös tündérekertté változott. A fűdőépület kupolájáról vakító villanyfény aradt szét, mely a gyönyörű virágágyakra, a fa és eserde

D a l.

Kerek az én kis kalapom fekete,
Elhervadt már a bokréta mellette,
Széthullott a piros szegfü, viola,
Csak az én szép árva babám,
Csak az búsúl miatta.

Felülök a fakó lovam hátára,
Ide látszik az én rózsám tanyája,
Vigy el oda édes lovam engemet,
Hadd sugjam meg a rózsámnak,
Hogy az isten aldja meg.

Borul az ég fölöttem a határban —
Lányok, lányok ne nézzetek utánam,
Meg ne lásson senki hogy ha elmegyek,
Takarják el lovam nyomát
A hullongó levelek.

Fergeteg zúg, hogy a tanyát elhagytam
Fakó lovam ágaskodik alattam,
Eleresztem kantárszárát, hadd menjen,
Mint a szél a sárga lombot.
Hadd ragadjon el engem.

Csongoy Gusztáv.

Egy álom.

„Ábrándozás az élet megrontója,
Mely kalanszal, festett egékbe néz*.”

A lobogó gyertyalángra szegzett szemekkel szobámban ülök és szent borzadályllyal veszem észre, hogy még mindig fiatal ember vagyok! Nevessenek ki kérem — joggal tehe-

tek: hisz már huszonhárom és fél éves múltam; huszonhárom és fél éve már, hogy e földön csatangolok éppen olyan czélból, mint az éji bogar, mely e perczben ablakomnak neki röpi — huszonhárom és fél éve már, hogy isten örök napja nekem is világol, hogy levegőjét szívom a nélkül, hogy neki vagy magannak valami rendkívüli örömet okoznak ezáltal.

Az ok pedig, mely keresztlevellem ellenére rám disputálja flatalságomat, nem más, mint az, hogy az imént midőn asztalomnál gyertyámra bámulva ültem, egyszerre csak elkezdtem ábrándozni.

Ez a betegség rég óta nem bántott; azt hívém, már régen leküzdtem s ime most ismét előkerült a fiatal évek e migraine-je s végig kinzá agyvelőmet, lelkemet, szívemet a „dumme Jugendeselei” minden gyötrelmeivel.

Künn néma éj volt: olyan néma, olyan csöndes, olyan nyugodt, mintha szárnyaival nem millió, meg millió vulkant rejtene el, nem millió embert fődne be s nem millió lelkiismeret ajkait zarna le. — A kert fái ablakom alatt mozdulatlanul meredtek égnek, lombjaikat nem legyinté meg szellő; a virágok lehajtak fejüket és almodoztak, még az őrző angyalok is feleslegesnek tartak a virrasztást ennyi nyugalom látára és ledőltek aludni egy-egy csillag mellé ott fenn a végtelen magasban, hol a mindenség létoka rejlik — vagy tan semmi! —

Az én lelkembe is áthatott e nyugalom s mélyen belemerültem ábrándjaimba. — — —

Két éve múlt körülbelül — egy este színházban voltam. Valami szerelmes dolgot daráltak le a színpadon, tele méreggel, gyilokkal, óráléssel. Iszonyúan úntam magam; lelkem szomorú volt, bágyadt, lehangolt. Ezzel szemben tépelődtem, melyeket jobb nem bolygatni, hanem ott

H I R E K.

csoporthoz, a több ezer főnyi elegáns közönségre mintegy tulvilági fényt vetett és a mesék országába varázsolta a nézőt. A szigeten mintegy tizenöt ezer színes lampion gyult ki, e legfestőibb csoportokban, számtalan, szebbnél szebb perspektivákat nyújtva a szemnek.

A lampionok legtöbbször transzparentekkel volt díszítve és feliratokkal, melyek az ünnepély tárgyára vonatkoztak. A sétáló közönséget minden felé a legszebben variált csoportok lepték meg. Legragyogóbb volt a főhercegi lak melletti tér, a monstre-hangverseny színhelye, hol egy ponton nem kevesebb, mint három ezer lámpa volt a legleleményesebben csoportosítva.

Az ünnepély a hangversenyben kulminált. Mondanunk sem kell, hogy a felső vendéglő terme zsufolásig megtelt, hogy ezren s ezren hasztalan kértek jegyet és csak kívülről hallgathatták az előadásokat.

A hangverseny a lehető legfényesebben sikerült. A rendezés — és ez Káldy Gyula műve — a legizlésebb és legügyesebb volt és Gouzien Káldynak a leghizelgőbb szavakban fejezte ki elismerését. A prologból minden passzusz, mely a francziákra vonatkozott, szünni nem akaró tapsokkal üdvözöltek; a zene és ének-előadásokat egytől egyig ismételni kellett, oly viharos taps követte mindegyikét; a tapsokból mégis legtöbb jutott ki a Marseillaisnek, melynek minden sora után felriadt a frenetikus taps.

Az ügyes rendezés folytán a tizenhárom számra terjedő hangverseny mégis alig tartott másfél óráig.

A táncvizsgálat roppant részvét mellett hajnalig tartott s méltóan fejezte be az ünnepélyt.

kellene hagyni az agy ama sötét rejtekében, honnan ugyanis oly gyakran előkerülnek, hogy összetörjék bennünk a hitet, a bizalmat, az életkedvet. Bantott a világ iszonyú szeretetlensége, az emberek rideg önzése; egy lény után sóvárgott lelkem, kinek elmondhassam: „én is ember vagyok, te is az vagy; szeressük egymást, hisz isten képére volnánk teremtvé mindketten!” Keblemre kívántam ölelni a világot — s tenger fájdalom fogott el, mikor lattam, hogy senkinek sincs kedve nyakamba borulni.

Mellettem vereshaju szűz zokogott, bús könyeit hullatván a színpadi szerelmes-par megindító sorsán. Elfordultam tőle — nem szeretem az érzékényszivű zűzeket, ha a hajuk veres — és körüljártatám szemeimet a közönségen. Azon ugyan nem sok látni való volt. Itt egy kövér nyárspolgár horkolt, amott egy dandy örült önmagának és vékony labikráju életének ott egy kis leány vágott nagy szemeket és oly arcot, mely igen hasonlított a capitoliumot megmentő alakokéhoz, — szóval olyan publikum volt biz az, mint a többi.

De még sem — szemem egy paholyon akadt meg. Egy nő ült benne, fekete fűrtől bearnyalt sápadt arcát egyik kezébe mélyesztve. — Okos fekete szemei oly fensőbbégi érzettel pillantanak körül, mintha egy tekintettel akarna lesujtani mind azt a sok üreslelkű filisztert, kik körülötte zajognak. És mégis — e tekintet nem szúró, nem hideg; e tekintet néha oly szelíd, oly bensőségteljes lesz, míg egy a száj körül lebegő félig jószágos, félig bánatos mosollyal nem elegyül s az arczkifejezése szenvedővé, fájdalomossá nem válik.

E nő feltűnően elegáns; azon kifejezhetlen, megmagyarázhatlan szépsézetű érzéket eláruló elegáncia ömlik el egész lényén, öltönyének utolsó fodrán, legcsekélyebb ékit-

— **Nyilvános köszönet.** A szarvasi illetőségű nemes egyetemi ifjuság tudvalevőleg f. augusztus hó 16-ára a szarvasi tanárnyugdíj alapjává majálist rendezett s az innét eredményezett 68 frnyi tiszta jövedelmet azonnali tőkésítés végett főiskolai pénztárunkhoz haladék nélkül átszolgáltatta. Igaz: a jó cselekedet magában hordja a köszönet magvát; de szívem unszol, nyilvánosan is köszönetet mondani a szép, az utánzásra méltó cselekedetért. És miután az adományt egy a czélt illően körülíró alapítólevél kíséri: szabadjon az ezt emléklap gyanánt értékesítő aláírások koszoruját felmutatnom a mint következők: Bácskay Béla, Bácskay Vilmos, Hajas József, Koncz Zsiga, Plavec Béla, Bukovinszky János, Chovan Zsiga, Pól Kálmán, Salacz Oszkár, Haviár Lajos, Haviár Gyula, Szendy Károly, Novák Károly, Boros Béla. Tisztelettel Tatay István igazgató.

— **A szarvasi főgymnásiumban** a beiratások aug. hó 31-től kezdve 4 napon át fognak tartani, és szeptember hó 4-én reggeli 8 órakor az oktatás minden osztályllyal megnyitattani. A késő-jövetel nehézséget okoz a felvételnél.

— **A kácafoki és halásztelki** ármentesítő társulatok mérnökévé f. hó 18-án és 19-én Dózsa Andor szentesi gát-társulati mérnök úr lett nagy szótöbbséggel 11 előterjesztett pályázó közül megválasztva. A mérnök úr állomását f. é. szeptemberhó elején foglalja el.

— **Helyreigazítás.** Sajnálattal de későn látom, hogy főgymnásiumi értesítőnk 59-ik lapján egy bosszantó sajtó- vagy toll-hottlás a kijavításkor elkerülte figyelmemet. Felsoroltatván t. i. a 7 ifjunak nevei, kik kitűnő érettségi bizonyítványt nyertek, a 7 helyett csak 6 név olvasható, s a 7-ik: Fejér Miklós, ki tisztán kitűnő, és al-

ményén, melyet nem lehet elsajátítani sem szabótól, sem divatközlönyből, melyet maga a lélek látszik előírni az illetőknek, melyen észrevehetjük, hogy nem a világ előtti feltűnési vágyból sajátított el, hanem az esztetikai érzék követelménye; a lélek szükséglete inkább, mint a testé; ama titkos harmónia kifolyása, mely a lélek és test között létezik s ez utóbbi által nyer megtestesülést.

Az egyik fehér kis kezét két gyémántgyűrű ékíté; a kövek csillogtak a lámpafényben, míg egy hirtelen mozdu. lat véget nem vetett ragyogásuknak.

Mintegy villanyütés hatott reám az egész jelenség — a szende komolyság a fel-feltörő büszkeség, s a bánat kétségbevonhatlan boruja a sápadt arczon, megbűvöltek; egy szózat kelt lelkem mélyében, mely untalan hangoztatá: „ez az kit keressz; e nőnek is szivre van szüksége, mely összedobbanjon övével.” És az ifju örültség egy pillanatában elhittem magammal, hogy ez a szív én lehetek csak és senki más. Ki lettem forgatva lényemből; egész előadás alatt nem voltam képes levenni szemeimet ez arczról, mely egyetlenegyszer sem fordult felém, mintha nem is én lettem volna az, ki oly merően nézte órák hosszáig. Az előadás véget ért; agyamban forrt a vér, mint láz beteg mentem haza, örökké csak ama nő arcát látva magam előtt: ez így ment hónapról hónapra, az egész saison alatt. Három hosszú hónapon át egyetlen tekintetre nem méltatott, három hosszú hónapon át egy futó pillanatig sem foglalkozott velem.

Az előadások végével megvártam, míg a színház udvarára ért — árnyként követém minden léptét — ő sohasem látszott észrevenni engem: fejét sohasem fordítá felém, — hideg, közönyös szomoru volt mindig.

Pedig mit nem adtam volna szemeinek egyetlen tekin-

kalmasint első helyen vala megnevezendő, nincs megnevezve. Szolgáljon jelen nyilvános kiigazítás a derék mezőtúri ifjunak elégtételül a nem akart sérelemért. — T a t a y I s t v á n.

— **A szarvasi** illetőségi egyetemi ifjuság tánczvizalma f. hó 16-án az „Anna ligetben“ kitűnően sikerült. A Iam-pionokkal s zöld galyakkal ugyesen díszített tánczterén városunk szépei majdnem hiány nélkül megjelentek. A kedv általános volt, úgy hogy — a mi efféle szabadban való mulatságnál nagy ritkaság — a táncz hajnalig tartott. Ott láttuk a tánczolóknak sorában városunkból: Bácskay Emma, Dlhányi nővérek, Grossmann Juliska, Hajas Róza, Kuczka Lujza, Kicska Bertha, Kollár Ilka, Medveczky Emilia, Mihály Etel, Mázor V. Paál nővérek, Póhl nővérek, Plavetz nővérek, Radimeczky Vilma, Schatzberg Nina, Salacz Ilka, Salacz Viktória és Mariska, Szenes nővérek, Szendy Lujza, Winternitz Mariska kisasszonyokat; Kondorosról: a Dérczy kisasszonyokat; P.-Csabacsúdról Sváby Irén kisasszonyt, az úrhölgyek közül jelen voltak: özv. Dérczi Józsefné, Dlhányi Zsigmondné, Boros Kálmánné, Stein Jánosné, Mihály Józsefné, Dr. Fuks Edéné, Dr. Szlovák Pálné, Baghy Ilka, Bakay Sándorné, Boros Vilma. A mulatság szép anyagi sikeréről az alábbi kimutatás tesz tanúságot,

— **Mint értesülünk** Krecsányi Ignác szinigazgató e hó 30-án szándékozik megkezdeni előadásait. Első előadásra „A hercegasszony“ nagy operette 3 felv. Offenbachtól, a czimszerepben Krecsányi Saroltával, második előadásra „A piros bugyelláris“ Csepreghi Ferencz legújabb eredeti népszinműve van kijelölve. A mondott két előadásnál a bérlet még nem érvényes. A bérlet kedden szeptember hó 2-án, Augier Emil „Fourschambault-család“ társadalmi szinművével fog megnyitattatni. Ezt pedig „A kis herceg“ nagy operette fogja követni.

tetéért! — — hiába minden, én számára nem voltam a világon, nem léteztem.

A színházi saison végét érte, én elhagytam a várost, el ötet.

Nyolcz hónapig nem láttam aztán; a nagy világban kóborogtam azalatt — mindennap megemlékezve róla s mindennap jobban és jobban belátva, hogy veszett bolond vagyok. Szép tavaszi napon láttam ismét; hideg volt, szép volt, szomorú volt és engem figyelembe nem vett. A szinidény elkezdődött és végét érte ép oly eredménnyel, mint az azelőtti. Én „megvénültem“ kijózanodtam és elhatározám magamban derék, hasznavehető tagja lenni a társadalomnak. Már hogy sikerült-e azzá lennem? — azt nem tudom.

Ezen „hasznos taggá lenni akarásnak“ egész komolyságával ültem mintegy két hét előtt a színházban oly kedélyhangulatban, mely minden volt, csak nem volt kellemes. A lét haszontalansága fölött töprenkedtem s ama czéltalan hajhászásón, melyet életnek neveznek s melybe beledobattunk akaratom ellenére s az „isten dicsőségére,* mint a moralisták mondani szokták. Diogenesi mániám ismét előfogott: embert kerestem, kinek kiönthessem mindazt, mi bennem lázongott, forrt. Én nem tudom hogyan történt — szemem egy alakon akadt meg: ama nő volt!

Elsápadtam, — szivem örült-sebesen vert, lélegzetem elállt — két sötét szemcsillaga rajtam nyugodott hosszan, tele bensőséggel felemelő jósággal, szelid bánattal!

Minden idegem megrezzent, izgatott, nyugtalan lettem; el kellett hagynom a színház nyomasztó légkörét, kirohantam a szabadba. Az egész éjet az utcákon töltém, a rá következő napot ábrándoztam; este a színházban szemek ismét

— **Békésen** Várady Ferencz szintársulata a „Hazatértek“ czimű drámával f. hó 16-án tartott első előadást. A szintársulat váratlan megérkezésük kezdetben nem nagy közönséget hozott egybe, azonban valószínű hogy Békés mű-pártoló közönsége őket is kellő méltánylatban részesítendi. — A Békésen f. hó 25-én tartandó tanító-gyűlés alkalmával jótékonyczélu tánczvizalom fog rendeztetni, melyre a meghívók már szétküldettek. — F. hó vége felé az „iparos olvasó-egylet“ is szándékszik egy nyári mulatságot rögtönözni.

— **A Szeged- és szegedvidéki** árvizkárosultak részére megyénk területén az egyes községekből az aispáni hivatalhoz a következő pénzböci adományok terjesztettek be. Gyula 1368 frt 8 kr. 2 db. 5 frankos tallér, 1 db keresztos tallér, 1 db forintos ezüst, 1 db. ezüst huszas. Doboz 152 frt 86 kr. Csaba 2727 frt 80 kr 1 db. 20 frankos arany. Gyoma 790 frt 53 kr. Szarvas 2500 frt 15 kr. 2 db. ezüst huszas. Szeghalom 316 frt 9 kr. Szent-András 468 frt 84 kr. 1 db. császári arany. Vésztő 150 frt 99 kr. F.-Gyarmat 272 frt 70 kr. Gerlapóstelek 51 frt 20 kr. Körös-Ladány 420 frt. Gyula-Vá. i 60 frt. Kétegyháza 65 frt. Bekés 1050 frt 83 kr. Mező-Berény 310 frt. Körös-Tarcsa 20 frt. Uj-Kigyós 75 frt. Orosháza 559 frt 05 kr. Tót-Komlós 152 frt 34 kr. Földvár 6 frt 16 kr. Csorvás 22 frt Bánfalva 56 frt 68 kr. Pusztá-Szt.-Tornya 150 frt 1 kr. Szabad-Szt.-Tornya 32 frt. Szénás 34 frt 25 kr. Öcsöd 432 frt. Kondoros 132 11 kr. Eudród 666 frt 68 kr. Összesen 13,043 frt 35 kr. Kelt B.-Gyulán 1879. jul. 1-én. Rátz Mátyás, bekésmegyei közig. kiadó.

— **A gyomai** fiatalság f. hó 30-án tánczvizalmat és műkedvelői előadást rendez szini díszletek beszerzése czéljából. Előadatik Szigligeti Ede pályanyertes, a m. t. akademia által 100 aranyval jutalmazott szinműve: A „Nőuralom.“ Vig-

találkoztak. Másnap ismét. — Egy eszme villant át agyomon; leültem asztalomhoz s következő levelet irtam hozzá:

„Hónapok óta egy tekintetre sem méltatott ön engem; a legutóbbi három nap alatt szemek háromszor találkoztak. Ha ez nem volt véletlen, úgy mindenre mi szent ön előtt kérem, hogy a mai szini előadás után mihelyt engem megpillant, dobja el ama virágot, melyet keblére tűzve hord. Én követem önt s fölveendem Ellenkező esetben; isten önnel mindörökre.“

A levelet elküldtem — este elmentem a színházba. Az elhatározó lépés megtörténvén, nyugodt voltam és vártam a kétségbeesés amaz elhatározásával, melyet csak a kórház klinikáin vagy a roulette-bank zöld asztalainál találhatunk fel.

Az előadás végét ért; kitántorogtam az udvarra; künn hullámzott a nép, a fak misztikus szavakat susogtak a légbe, az utcán hintók robogtak föl, alá . . .

Kilép a színházból — egy ingó lámpa reszkető világó vet rá, megpillant; követem. Áthaladunk a színház udvarán, kiérünk az utcára, átmegyünk a tulsó oldalra, a hold fények sen világít: kezére tekintek . . . kissé hátranyújtja, . . . valamit el akar dobni . . .

Felébredtem; gyertyám leégett, az álomnak vége volt. A reggeli lég betódult ablakomon nedves homlokomra, lázban égő arcomra. A természet ébredett; a távolból a hajnali harang ringó zenéje hangzott fülemben . . . s én szobámban ültem ismét asztalom előtt.

Ábránd, álom volt az egész — bolond, eszeveszct álom. Hiába — fiatal ember vagyok még mindig!

Rádl Ödön,

játék 3 felvonásban. Személyek: Szirtfoky Jenő, földbirtokos Pikó Pál úr. Ilon, neje Papp Rózsa k. a. Somkúti Lajos, Ilon bátyja Eisler Vilmos úr. Rózsa, Lajos neje Weidinger Ella k. a. Rezszeiné, fiatal özvegy Berger Róza k. a. Kondori Grimm Zsiga úr. Terka, Somkútiék szobaleánya Sárosi Zofi k. a. Julesa, Szirtfokiék szobaleánya Makai Giza k. a. Szakács, Lovász, Inasok Szirtfokinál. Vendégek. Történi: Szirtfoki falusi lakában. Kezdeté 7 $\frac{1}{2}$ órakor. Helyárak: Támlásszék 1 frt. Körszék 80 kr. Zártszék 60 kr. Földszinti bemenet 40 kr.

— **Nyílt számadás** a szarvasi illetőségű egyetemi ifjak által rendezett táncvizgalom pénzforgalmáról. I. Bevétel jegyekben és felülfizetéseken: 173 frt 80 kr. II. Kiadás 106 frt 11 kr., mely 68 frtra kiegészítve e jelzett czélra átadatott. Utólag érkezett 2 frt, melylyel együtt a bevétel 70 frtot tesz. — Fejülfizettek: Kuczka János úr 2 frt; Sipos Soma úr 10 frtot; Réthy S. úr 2 frtot; Szenes Elek úr 1 frt 30 krt; Molveczky József, Stein János, Kárász Emil, Dr. Fuchs Ignác, Ledrer Róbert, Bakay Gyula, ifj. Mikolay Mihály, Zsiborszky N. Konthúr József urak 1—1 frtot; Plavec Gyula úr 20 krt. — Robicsék Károly fakereskedő úr szives volt a szükséges faanyagokat ingyen engedni át. — Szarvason, 1879. évi augusztus hó 20-án a rendezőség megbízásából: Pál Kalmán, bizottsági pénztárnok.

— **Kegyetlen gyilkossági kísérlet.** A dunadrávai vasut munkásai a múlt héten Dombóvárott voltak fizetésüket felvenni. Az egyik munkavezetőt, ki éjfeli 11 óra tájban indult el Dombóvárról Nagyrágra, lakóhelyére, — másnap reggel a csikós-tóttósi szőlőhegyek alatt találták meg, egészen elkinzott állapotban testén számos késszurással. Még nem halt meg, de áldozata lesz a brutalitásnak. Amit felholt állapotában még valamit tudott, az abból állt, hogy egy csikós-tóttósi legény támadta meg a nevezett helyen, kit névről nem ismer, de kit felismerne, ha láthatná. De mivel a kannibál, még egyéb kínzások közt még mindket szemét is kiszúrta, a tettesre rámutatni nem képes.

— **Hallatlan elvetemültség.** Olaszországban nem rég szabadon bocsátottak egy fegyenczet, ki gyilkosság miatt tizenévig ült börtönben. Alig, hogy közsébe, Santomennába haza érkezett, korábbi ellenségeit kereste fel, kiket meg akart gyilkolni. Törének legelső áldozata egy földműves volt, ki elene tanuskodott. A földműves rögtön meghalt; kivüle még többeket megsebesített. Santomennából Prescopoganába ment, hol neje tartózkodott, ki időközben mással élt. Nejét azonban nem találta otthon, csak annak kis fiacskáját; ezt rögtön leszúrta. Midőn eltávozott a faluból, egy másik fiacskát fogott el, kit a hegyek közé akart vinni. Ekkor azonban már nyomában voltak a rendőrök. A miut meglátta őket, a kis fiú torkát elvágta s küzdeni kezdett a rendőrökkel, kiknek csak akkor esett kezébe, midőn már több súlyos sebet kapott.

— **Uj Moszkva égése.** F. hó 3-án Moszkvában, mint onnan írják borzasztó tűzvész dühöngött. A tűz S z o k o l o f f házában ütött ki és oly nagy mérvben csaptak ki a lángok a ház minden nyílásából, hogy rövid idő mulván, mondhatni néhány percz alatt a melléképületek és a szomszédházak tűzben állottak, egy fél óra alatt pedig az egész Djakovszkoja-uteza lángba burult. A tűz esti 9 órakor vette kezdetét és csak reggeli 2 óráig tartott: de a néhány óra alatt számtalan nagy épület, azok közt O r b e k ismert gépgyára is tökéletesen leégett. A k á r t ö b b m i l l i ó r u b e l r e r u g, mert a kárba ment remlítő sok áru nem volt biztosítva. A tűzvész tartama alatt D o l g o r u k o f f főkormányzó és K o b l o f f tábornok rendőrfőnök a helyszínén voltak.

— **Amerikai élelmesség.** A múlt hetekben Amerikában, mindenfelől panszolkodtak, hogy a roppant elterjedt coloradó bogár a szőlőkben mérhetlen károkat csinál. Ezt a miseriát egy élelmes ipar-lovag akként használta fel, hogy az összes hirdapokban a t. cz. közönséget értesítette, miszerint ő a coloradó bogarak ellen az egyedül biztos szert fedezte fel. A szer árát nem sokra tette, egy dollárt azaz két forintot állapított meg. A nagy számu kárvallott persze sietett a csalhatatlanul biztos szert megszerezni. Az ipar-lovag a két forintért elvállalt kötelezettségeket akként teljesítette, hogy minden megrendelőnek küldött egy csomagot, melyben két darab fa volt a következő utasítással: Tegye a tisztelt ur a coloradó bogarat az egyik fára, nyomja a másikat rája, és ekként lassu munkával bár, de gyökeresen lehet kiirtani az ártalmas férget. A felültetett publicum maga is kénytelen volt nevetni ezen a raffinérián, és futni bagyta a nagy feltalálót.

TARKASÁGOK.

Egy vidéki vendéglőben.

— Hát azért tette a téns ur a csizmáit az ajtó elé, hogy megtisztítsam? kérdi a pinczér nagy csudálkozva.

— Azért hát.

— Hja, — miért nem tetszett megmondani? Én biz azt hittem, hogy nem szereti őket a szobában tartani.

A vendéglőben.

— Pinczér, ez a fogas sokkal rosszabb, mint volt az, melyből a múlt héten ettem.

Lehetetlen kérem! Hisz ugyanabból való!

A férj: Mondd csak kedves Helénem, csakugyan szükség van ezen fejdizsre?"

A nő: Meghiszem azt. Ez egy reklam-cikk a nőnek.

A férj: Az meglehet, de csak úgy, . . ha eladó.

A menyecske — eltűnt.

A férj dühösen rohan az ügyvédhez. Ez elvezeti a rendőrséghez. Ott elmondják az esetet.

A rendőrtiszt megértvén a dolgot, a szükséges adatokat kéri a férjtől.

Az ügyvéd közbelép, karon fogja kliensét és bizalmas hangon sug fülébe.

— Figyelmeztetem önt, hogy, ha egyszer a rendőrség kezébe vette az ügyet, nejét bizonyosan meg fogják találni.

— Igazán?

— Kétségtelentl.

A férj haboz. Végre kalapját veszi.

— Akkor hát gyertük!

J. ur ügyes, elbizott nagyhaju zongoraművész, kinek egy ország igen kicsi, hogy dicsősége beleférjen, elmegy Krix-Krax nagyherceg $\frac{3}{4}$ mértföldre terjedő birodalmába és ott hangversenyez. Produktiói végével a herceg közeledik hozzája, s leereszkedőleg szól:

„Hallottam Rubinsteint . . .“ Oh fenség dadogá J. ur kétrét görnyedezve.

„Hallottam Thalberget“ . . . Oh fenség rebegi a szegény művész egész köralakba görbitve hátát a föld felé . . .

„Hallottam Lisztet.“ — A jeles művész orrával csaknem a földet érinté. —

„Szólva hallottam és láttam a legnagyobb művészeket, de úgy, mint ön, egy sem — izzadt.

Czél és eszköz, e két dolog az, melyeket mindig összetévesztenek az emberek, s innen a sok visszásság, melyet minden nyomon fájlalva látni.

Bátorság ad erőt, pályán a gyáva hanyatlik; bátran lépj, hogy utóbb rény koszoruzza fejed

Komoly munkálkodás mindég kibékít az étellel.

Mindig meg kellene gondolni, hogy az elkövetett sértést sohasem szabad megítélni annak mértéke szerint, a ki elkövette, hanem mindenkor érzelmek után, a kin a sértés elkövetetett.

Azok, kik tisztán látják, hogy mire képesek s mire nem, a kik minden hiúságot, túlzott szerénységet és aggályoskodást félre birnak tenni, a legritkábbak.

Nyilt-tér.

A „Riunione Adriatica di Sicurta“ (Adriai biztosító társaság.)

ezen, hazánkban több, mint négy évtized óta működő életbiztosítótársaság július hó 16-ikán tartá Triesztben Daninos Sándor lovag vezérigazgató ur elnöklété alatt rendes közgyűlését, melyen az 1876—78-ik három évi időszak életbiztosításainak, mint szintén a mult évi elemi biztosítások zárszámadásai lettek az ide vonatkozó 1878. évi december 31-én lezárt mérlegszámlával együtt a számvizsgálók előleges megvizsgálása és helyesnek találása után a részvényesek elé terjesztve. Miután ama számtalan tényt tekintve, melyet ezen jelentéstétel magában foglal, a társulat valamennyi ügynökségénél díjtalanul megkapható teljes nyomtatványokra utalvánk, szabad legyen itt csak a főbb mozzanatokat kiemelni. A terjedelmes jelentéstétel azon részében, mely az életbiztosításokat tárgyalja, kiemeli az igazgatóság, miszerint a gazdasági viszonyok folyton tartó nyomottsága, mint valamennyi társulatnál, ugy a Riunionenál is egyfelől az új életbiztosítások körül fölöttébb csekély növekvést s másfelől a lezárt szerződések rendkívüli számu törlését s bárczavisszaváltásokat vont maga után. — A három évi mérleg időszak alatti újabb szaporulat 9.041,795 forint tőke és 10,340 frt járadékot tett ki a különböző osztályzatokban; a leszámolás általi törlések, visszaváltások, halálesetek vagy szerződések lejárta következtében a biztosítási alap 1878. év végével is csak jelentéktelenül tűnik nagyobbnak, mint a mult mérleg időszak végével. Az 1878. december 31-én érvényben maradt biztosítások 18.672,044 frt tőke és 15,644 frt életjáradéki biztosításokat tettek ki az elhalalozási eseteknél, 5.021,812 frt tőke és 34,377 forint életjáradéki biztosítást megélési eseteknél. A tartalékok, melyekre 4.638,659 frtnyi összeg lett félretéve, 437,512 frttal haladják tul a mult évi zárszámadásbelieket. A nyereményrészllettel lezárt biztosítások különleges osztálya 123,394 frt 60 krt tüntetett ki, melynek fele 61,697 frt 30 kr, az illető biztosítók között díjilletékfizetéseikhez aránylag fog kiosztatni, még pedig a Riunione szabályrendeletei szerint ezen összeg azonnal ki fog fizettetni. — Ellenben a másik fele a társulatnak jut s ennél fogva ez a többi osztályzatok nyereményeivel együtt összesen 164,592 frtot tévén ki, az általános mérlegbe kebelezetett be. A különféle elemi bizto-

sítási szakoknál (tűz, jég és szállítás) az 1878-ik évben kötött biztosítások 982 millió forintnyi összeget értek el biztosítási érték és 6.936,267 frtot díjakban, mig ez utóbbi 1877-ik évben 6.818,418 forintra rugott, ami 118 ezer frt növekedést tesz ki. A kifizetett károk 4.287,974 frtot tettek ki. A tűz és szállítási biztosításokra félretett tartalék a visszbiztosításokra esedékes részletek levonása után 6.321,089 frtot tesz ki és pedig 1.363,969 forintot készpénz és 4.959,120 forintot időnkinti díjakban. — Azonkívül a kalón jégbiztosítási tartalék, noha az semmi nyereményt sem hozott, ismét 50,000 frttal emeltetett, ugy, hogy az most a 300 ezer frtot elérte. Az összes tartalékok, illetőleg az életbiztosítási szakok összege 11.623,422 frtot tesz ki. A visszbiztosítási tárcza 991,391 frtra rug. A különféle tartalékok s az összes kiadások leszámítása után az összes üzleteredményből 225.690 frt 26 kr nyeremény tűnik ki, melyből a 20 százalékos részzilletéket a nyereménytartalékalap részére, a társulat személyzete részdíjilletékeit s a társulati hivatalnokok takaré- és ellátási p nztára részére esedékes reudes járulékot leszámítva, részvényenkint 45 frtnyi osztalék kiosztása határoztatott, mely f. évi július hó 21-én lett kifizetve. A nevezett hivatalnoki pénztár jelenleg 113.552 frtnyi össztlökével bír. A két mérleg összeállításából, melyekből ez egyik tisztán az életbiztosítási szakot és a másik a többi összes osztályzatokat öleli át, a következő főbb tételek tűnnek ki: Vagyor 1.980,000 frt. Különbféle befizetések a részvényekre 140,808 frt 51 kr, pénztári készlet (az igazgatóság és főügynökségnél) 907,295 frt 8 kr, az osztrák hitelintézet, takarékpénztárak és különböző bankoknál letéteményezett pénzekben 667,215 frt 41 kr, váltótárczában 2.136,644 frt, értékpapirokban (a két kimutatás szerint) 3.233,900 forint, fekvőségekben Bécs, Trieszt, Budapest, Brűan, Milánó és Velenczében (melynél a 112 ezer frtnyi teher már levonásba tétetett) 111,881 frt 33 kr. Kölcson értékpapirokra 4.957,119 frt 75 kr, időnkinti díjakban 556,844 frt, előlegek életbiztosítási bárczákra 1.133,526 frt 53 kr, fizetési számlákon az összes vezér- és főügyészségnél valamennyi osztályban. — Teher: 3.200,000 forint részvénytőke, 363,664 frt 42 kr nyereménytartalékalap, 11.259,758 frt díjtartalékalap, 287,268 frt kártartaléki alap, 370,185 frt 74 kr, fizetési számla különféle biztosító-társulatok javára. Miután a közgyűlés az igazgatóság különféle jelentéstételeit és előterjesztéseit, melyekben a tartalékok jelentékeny nagyobbodása különösen ki van emelve, kiváló elégtűltséggel tudomásul vette, az igazgatóságnak megadatott a felmentvény. Az erre következett választásoknál Ralli Pál báró ur az elhunyt Petke A. M. ur helyébe, mint igazgatósági tag ujonnan s Schwachhoffer Adolf ur revizornak, Afenduli G. ur revizor-helyettesnek újra választattak.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos SIPOS SOMA.

Haszonbérleti hirdetés.

Nagyságos Tomesányi Károly urnak 954³/₄ holdat tevő nagykondorosi birtoka folyó évi Szt.-Mihály naptól hat, esetleg tíz évre, haszonbérbe kiadandó.

A feltételek megfudhalók Szarvason K o n c z Z s i g m o n d tisztartónál.

HIRDETÉSEK.

Megjelent

s az „Árpád“ irodalmi és nyomdai intézetben
kapható a következő **díszmű**

„RÉSZVÉT-ALBUM“

Szerkeszté Sípó Soma.

A tiszta jövedelem a tűzvész által sújtott
békésiek által felvett kölcsön törlesztésére
fordíttatik.

A narancssárga papírra nyomott, szelrajzokkal s initialékkal
ellátott 160 oldalra terjedő kötet ára 1 frt 50 kr.

A mű tartalma a következő:

1. Aigner Ferencz: A kopott ruha
titka. (Beszély.) 2. Bánfi Zsigmond: A két-
kedők. (Költ.) 3. Csengey Gusztáv: Kont
Vitéz. (Költ.) 4—5. Dobsa Lajos: Életiskola.
A századok legendája. (Költ.) 6. Gáspár Imre:
Őszel halok én meg. (Költ.) 7. Dr. Hajnal
István: A békési nagy tűz. 8. E. Mikes Róza:
A szellem hatalma. (Beszély.) 9. Majthényi Flóra:
Visszatértem a világból (Költ.) 10. Miháfi József:
A pithagoraei nők. 11. Moravcsik Géza: Lenau
Don Juanjáról. 12. Nogall Janka: Elvesztett para-
dicsom. (Beszély.) 13. Olah Miklós: Csolnak-Dalok.
(Költ.) 14. Racz Mihály: A szegényekért. (Költ.)
15. Reviczky Gyula: Schopenhauer olvasása köz-
ben. (Költ.) 16. Sípó Sándor: Az örvény. (Rajz.)
17. Sípó Soma: A repülő borbély. (Költ.) 18.
Gróf Vay Sarolta: Vasúton. (Költ.) 19—20. Zsi-
nszky Mihály: A művész bosszúja (Elbeszélés.)
A raczok pusztítása Bekésen. (Tört. rajz.)

Ajánljuk e vállalatot a közönség szives pár-
tolásába.

3—2

A budapesti

KERESKEDELMI AKADEMIA

alsó középiskolához kapcsolódó, **három** évfolyamból
álló nyilvános felsőbb kereskedelmi tanintézet, mely-
hez meg egy **előkészítő** osztály is csatlakozik,
f. év szeptember 1-én nyitja meg **huszonhar-**
madik iskolai évét; a beiratások f. év augusz-
tus hó 30-ától szeptember 5-ikéig eszközöltenek.

Az előkészítő osztályba való felvételre a betöl-
tött 13 ik életév, meg a 3-ik középiskolai osztály be-
végeztének megfelelő ismeretek kimutatása (vagy
bizonyítvánnyal, vagy felvételi vizsgálat útján)
kivántatik. Az évi tandíj 150 frt. Az intézet érett-
ségi bizonyítványai az **egyévi önkénytesi szol-**
gálatra jogosítanak.

Minden egyebekre szívesen nyújt felvilágosítást,
valamint programokkal és prospektussal ingyen
ál az intézet igazgatósága

3—3

A MARGSEK-féle bolt- és raktár-helyiség

október 1-től bérbeadó.

3—3

Haviár Dani.

Pályázati hirdetmény.

A szarvasi nagyhirtokosok és Szarvas városa, a 18. számú Körös-álmetszésen egy 54.40 méter
hosszú, 4.85 méter széles hidat **kemény fából** építtetni szándékozáván, mindazon szakértők, kik ez építést
vállalni óhajlják, ezennel felhívatalnak: miként zárt ajánlataikkal 500 frt cautió melléklésével f. évi szep-
tember hó 10-kéig bezárólag Szarvas városa birájának kézbesítsék.

Megjegyeztetik, miként a hidhoz szükséges fa- és vasanyagot az építelők adják; a hidépítési
munkálathoz számítandó: a nyers faanyag fűrészelés általi feldolgozása és a régi hid elbontása is.

Végül: a nyers fa-anyag a helyszínén, a hidterv-rajza és előmérletei pedig Szarvas városa köz-
ség házánál megtekinthetők.

Kelt Szarvason, 1879. év august. 23-án.

Az érdekelttség nevében:

Balthazár Lajos, biró.

1—2